

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

5. Gladij, & fustes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

profusus, ut in terram decurrat, mare illud est rubrum, in quo infernalis demersus est Pharaos? Tu peccatorum Aegyptios iam demersos rursus ad vitam revocabis?

Verum accedite interim huc in spiritu omnes vos, qui pietatis viscera gustastis, & qui de Domino sensitis in bonitate, atque in simplicitate cordis quaritis illum. Sic devotissime Justinianus. Accedite, inquam, & quale vobis coram positum sit compassionis incentivum, attentissime considerate. Redemptorem vestrum, Regemque caelorum orantem, patientem, agonizantem, sanguine sudantem mentis oculo contemplamini, non tamen sine profusio lacrymarum. Quomodo, oro, lacrymas continere valebitis, aspicientes piissimi Domini guttas sanguinis decurrentis in terram? Cernite diligenter Dominum Jesum, totius sanctitatis fontem, pallentem facie, genibus flexum, tremantem corpore, corde vero maerore transfixum, vultu rubricatum sudore sanguineo, & juxta Angelum eundem adhortantem. Comparimini, gemite, flete, ululate. Quanta lateat in corde tristitia, ex vultus madefactione cognoscite, quam intolerabilis futura sit passio, ex sudoris qualitate colligite. Porro si ex sola passionis consideratione illius penes defecit vita, quid in ipso Crucis aget supplicio? Si in certaminis sui initio tantum praevaler maeror: alapa, convicia, flagella, acetum, fel, arundo, sputa, clavis lancea quantum actura sint, qui potest excogitare. Plorate itaque, & mente propius accedendo, maerenti conformamini, atque juxta cordis vestri prudentiam consolatoria verba proferte: quia maximum eloquia pia, & lacrymosa compassio afflicto praestant solatium.

Expendite, dilectae animae, ex qualitate, & quantitate sudoris, maximas spongi vestri angustias, sine quibus neque sanguis sudore emitti, neque copia tanta, ut terram rigaret, defluere potuisset. Expendite, quod singulis ex artubus sanguis emanavit, ut singula Ecclesiae membra Christi mortem desseant, ut pro se quaecunque guttam aliquam sanguinis illius ad ablucenda peccata sibi colligant,

A ut dignoscant, quam liberaliter per tot fontes, quot membra habebat, Sanguinem illis suum propinet. Expendite, quod sanguis in subjectam terram proflexerit, ad noxas auferendas hominum, terrenis studiis capiuntur. Demum quod decurre-
Cur in terram decurrisset sudor sanguineus fertur.

B currit. Unde nisi in hac vita scaturientem illius Sanguinem hauriatis, & recondatis, post mortem utique defluxerit, ut nihil vobis ex eo superfit.

GLADII, ET FVSTES. PUNCTVM V.

Turba multa cum gladiis, & fustibus, laternis, & facibus, & armis: Matth. 26.

Ioan. 18.

C *Conjuratio, conjuratio. Inventa est enim conjuratio in viris Iuda Pagnin. In viro Iuda, Chaldaeus: Inventa est rebellio in viris Iuda, & habitatoribus Ierusalem. Fuge, dilecte mi, & assimulare caprea, hinnuloque cervorum super montes aromatatum. Fuge, heu! fuge: quia non in regale solium, ut olim septennis Joas, sed in patibulum, sed infamem in crucem eveheris.*

Athalie illa vox est, & Athalia sonat horam, vel tempus Domino, & tempus illius advenit: *Ecce haec est hora vestra, & potestas tenebrarum.*

Jam ex nunc mysticus hic caper emissus est in solitudinem, id est in sinum Patris: quia juxta Glossam, in caelum Divinitas tempore passionis abiisse dicitur, non locum mutans, sed quodammodo virtutem cohibens, ut possent impii consummare passionem. Quod enim diffugiat cubans in amoris animatum nostrorum meridie? quo diffugiat, qui nunquam fugit, nisi ubi venerunt ad eum, ut raperent, *Et facerent eum Regem? Quod abeat divinus Samson undique circumligatus?*

Fugit Adam primus, & sese abscondit in horto: at non fugit secundus, sed obviam perrexit armatis.

4. Reg. 11.
Ier. 11.
Cant. 8.

Hebr.
Matth. 26.
Lev. 16.

Gloss. ibid.
Christi divinitas tempore passionis ejus velut in calum abiit.

Ioan. 6.
Judic. 16.

Gen. 3.

Job. 39.
Job. 31.

Ut equus ille generosus, de quo Job: *Exultat audacter, contemnit pavorem, nec cedit gladio.*

Greg. 22.
Mor. 12.

Et idem supra: *Si exparvi ad multitudinem nimiam, & despectio propinquorum terruit me; & non magis tacui, nec egressus sum ostium. Ubi pulchre Gregorius: Ipse ad multitudinem nimiam non exparvit, qui persecutores suos cum gladiis, & fustibus venientes, unâ tantum responsione percussit dicens: Ego sum. Ipsum despectio propinquorum non terruit, qui nos ab æternis suppliciis liberans, palmas in facie æquanimiter accepit. Ipse tacuit, & ostium egressus non est, qui sub ipsâ horâ passionis, cum humanitatis infirma paveretur, Divinitatis potentiam exercere noluit. Mediatori quippe Dei, & hominum quasi egredi ostium fuisse, se cum teneretur ut homo, majestatis suæ potentiam voluisset ostendere, & per Divinitatis magnitudinem suscepta carnis infirma transire.*

Psal. 17.

Non ergo pavens egreditur ostium, nec hortu hujus septa, sed fortiter expectat cum gladiis, & fustibus venientes, ut propterea dicat: *Dolores Inferni circumdederunt me, præoccupaverunt me laquei mortis; aut Chaldaicè: Cohors iniquorum circumdedit me, prævenerunt me armati armis interitus.*

Cic. in 3. Phil.

Sed, heu! heu! quid tibi, mitissime Jesu, cum gladiis, qui facis utraque unum, qui solus pax nostras? *Quid tibi eum lignis, & fustibus? Quid, inquam, hic fortè illud Romanorum fustuarium, quo latrones, proditores ætatis flore abutentes, & qui se Deo plenos insimularent, plectebantur? O quam jure ò quam merito exoptulans dixisti: Tinquam ad lætronem existis cum gladiis, & fustibus comprehendere me; non enim aliud furaris, nisi corda: nemini unquam proditor, nec ipsi proditori: qui ætatis flore non abuteris, nisi pro ingratis mori, censeatur abusus, qui Deo plenus es, unigenitus nimirum à Patre, plenus gratia, & veritatis.*

Nec cum gladiis, & fustibus tantum, sed & cum læternis, & facibus ad quærendum justitiæ solem cæci veniunt. *O vere nocturæ, quæ palpant tenebras in meridie! Nunc nisi fallor, intelligo illud:*

A *Et movebo candelabrum tuum de loco suo. Cæca nimirum Jerusalem, amisâ fide, faces præfert, & lucernas, non quibus lumen veritatis videat, sed in quibus eam Dominus perscrutetur, ingrata scilicet, immemorque accepti olim per Gedeonem beneficii lagenas portat, ac lampades secum contra Dominum accendit. Candelabrum nimirum templi, ejusque lucernæ, ò Judæi, vobis jam penitus extinctæ sunt, ideòque tam malè, ac turpiter impingitis.*

Cyril. l. 11.
in Ioan. c. 32.

B *Sic præclare Cyrillus: Timebant forsitan, dum faces præferabant, ne, ut in tenebris fieri solet, aut in foveas caderent, aut pedes lapidibus offenderent. Nec videbant, se in lapidè illidere, de quo à Deo Patre dicitur: *Ecce ponam in Sion lapidem offensionis, & petram scandali. Et parvam abyssi delapsi sunt: & illius noctis tenebras depellentes, de noctis perpetuæ tenebris minimè curant. Non enim possunt, qui naturali lumini, id est, Christo infidiati sunt, nisi æternas tenebras habitare, ubi suæ impietatis amarum nimirum supplicium torquebuntur.**

Isa. 28.
Veritè in foveam caderis, in abyssum sum delapsi.

C *Miseri, qui nunc tenebras diligunt: euntes in tenebras, nesciunt, ubi corruant. Sed hac est hora vestra, & potestas tenebrarum, quasi diceret (inquit in Christi persona Beda) Ided adversum me in tenebris congregamini, quia potestas vestra, quæ sic contra lucem mundi armamini, in tenebris est.*

Beda in Cat.

D *Cave, cave, anima, ne ad miseram hanc cæcitatem devenias, nè de hujusmodi lampadarum vitreo quodam splendore, hoc est, de quadam mortuâ, ac penè dixerim, extinctâ fide cum his tibi miserè blandiaris. Anabula, dum lucem habes, ne tenebræ te comprehendant, & ac quæras dilectum in nocte, & non invenias.*